

Skjel, blive skyldsatte under Eet, hvilket vil kunne have tilfølge, at Grundbesidderne i Fælledsskab blive afkrævede Skatter og Afgifter, ligesom de ogsaa maae tilskrive sig selv al anden af deres Forsømmelse flydende Ulempe.

§ 2.

Det paalægges Maaleren at indsende den Maalestok — som skal være $\frac{1}{4000}$ af den virkelige — han agter at benytte, til Indenrigsministeriets Matrikulscontoir, for at det kan blive undersøgt, hvorvidt den stemmer med en der beroende Maalestok, der er antaget som Normalmaalestok. Findes den indsendte Maalestok rigtig, remitteres den Maaleren med Bemærkning derom, og denne har da efter samme at justere sine øvrige Maaleinstrumenter.

§ 3.

Kortene skulle i Almindelighed omfatte alle de til samme By eller Eierlaug hørende Jorder, medmindre de derved ville komme til at overskride en Længde af 60 Decimaltommer og en Brede af 30 Decimaltommer. I saa Fald blive de i Reglen at dele i to eller flere Blade. Til Delingslinier vælges Rodstjel, der have en saadan Beliggenhed, at saavidt muligt regulære Grændser fremkomme.

Ved Delingen maa saavidt muligt iagttages, at de enkelte Kortblade blive nogenlunde af samme Størrelse.

Paagrændse to eller flere Byer, hvis Jorder ere af et ringe Omfang, hinanden, er det tilladt at optage dem paa eet Kort; men Bygrændsen mellem dem bliver da paa en kjendelig Maade at fremhæve paa Kartet. Maaleren skal erhverve Bestyrerens Samtykke til de Bestemmelser, der i de her nævnte Tilfælde blive at tage.

§ 4.

Foruden de i § 1 omtalte Skjellinier og Veie blive ogsaa andre paa Marken værende vigtigere Gjenstande at aflægge paa Kortene. Arealets Art tydeliggjøres ved at indtegne Situationen med den brugelige Tegning. Skjellene fremhæves ved at optrækkes noget stærkere end de øvrige Linier og vedlægges desuden en smal

Skygge, hvortil, forsaavidt tvende Byers Jorder ere optagne paa samme Kort, vælges forskjellig Farve for enhver By især. Bygninger anlægges med Rødt, Gader og Veie med en lys brun Farve, Søer, Damme og Vandløb med Blaåt.

Veiene aflægges paa Kortet med deres virkelige Brede, forsaavidt de ere indgrøftede. Er dette ikke Tilfældet, og har man ikke i Veianordningen eller i særregne locale Bestemmelser, Contracter eller deslige siffer Hjemmel for den Brede, de retlig skulle have, aflægges mindre Landeveie med en Brede af 22 Alen, Byveie og andre saadanne Veie, ad hvilke Jærdselen er af Betydning, med en Brede af 12 Alen, og Markveie, som kun føre til enkelte Lodder eller Steder med 6 Alen. Kirke- og Skolestier samt andre Stier, som paagjældende Eier er uberettiget til at aflægge, antegnes med 2 Alens Brede. De heromhandlede Breder paategnes Kortet, og, forsaavidt samme Veis Brede er forskjellig paa forskellige Steder, antegnes den i Marken udmaalte Brede paa ethvert Sted, hvor en af Pderkanterne danner en Bugt. Veie, som blive lidet benyttede, og hvis Beliggenhed af den Grund er foranderlig, antegnes, naar Vedkommende ikke kunne blive enige om at paavise en bestemt Beliggenhed, af Maaleren i den Retning, der vil gjøre Veien saa kort og hensigtsmæssig som mulig, hvorhos Kortet ved Siden af Veien paategnes „Denne Veis Beliggenhed er ubestemt“.

Naer og andre Vandløb aflægges paa Kortet med deres virkelige Brede. Dog maa det i Reglen ansees tilstrækkeligt, naar den ene Side af et Vandløb er optaget og antegnet paa Kortet, at den anden Side da bestemmes ved at affatte den Brede, Vandløbet befindes at have ved ethvert optaget Punkt paa den maalte Side, og, forsaavidt Linien mellem to af de derved fremkomne Punkter paa den ikke opmaalte Side af Naen befindes ikke at være aldeles lige, at de Bugter, en saadan Linie danner, da indtegnes uden yderligere Udmaalning; men ere disse Bugter af nogen Betydning, optages saadanne ved nøiagtig Opmaalning, hvilket selvfølgelig ogsaa iagttages, dersom Aløbet paa enkelte Steder udbvider sig til Vandbassiner. Er